

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Comprat a J. F. en 1936

ANY I ————— NÚM. 9

OLOT. 15 DE JULIOL DE 1915

Saderra, Prat i Companyia

Banquers. -- OLOT

PROXIMAMENT TRASLADARAN SON DOMICILI AL
CARRER DE SANT ESTEVE, NUM. 27

Admeten suscripcions a la emissió de 8,000 obligacions de la
Junta d' Obres de la Ría del Guadalquivir i Port de Sevilla.

Interés anyal 5 per 100 líquit.

TRANSPORTES RAPIDOS

SOCIEDAD ANÓNIMA

Constituida en Barcelona el día 8 de Junio de 1915 según escritura pública ante el notario don
Antonio Par, para el transporte de mercaderías por medio de camiones-automóviles.

CAPITAL 3.000,000 DE PESETAS

**Representado por 6,000 acciones al portador, de 500 pesetas cada
una totalmente liberadas**

Emisión de 3.000 acciones a la par. La suscripción se cerrará el día 31 de Julio

Se admiten suscripciones en las casas de banca de:

Saderra, Prat y Cia., y Llosas, y Escubós

== OLOT ==

Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Any I

OLOI, 15 de Juliol de 1915

Núm. 9

Preus de subscripció

Olot, any. 2'50 ptes.
Fora, „ 3'00 „
Número solt 10 céntims
Anuncis, segons tarifa. Pagos a la bestreta.

Direcció i administració:

Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigit
tota la correspondencia.
No 's retornen els originals

L'ANIMA CATALANA REVIU

Per al Dr. Claret

En nostres relacions amb la premsa olotina tenim el ferm propòsit de conduir-nos sempre amb tota correcció, obeint aixís no sols a influències de temperament i d'educació, sinó a nostre desitj de que s'establís coral relació de companyerisme entre tots els que aquí escribim publicament.

Servint fidelment aquest propòsit, cerquem amb sollicitud les ocasions de aplaudir opinions agenes i ens callem nostra discrepància sempre que, no habent-hi obligació ineludible, ens poguessim posar en el perill de ofendre a algu company. En tot cas pensem usar de la major discreció quan tinguem necessitat de discutir.

En aquest cas ens trobem avui i no hem d'amagar que perxó prenem la ploma amb alguna emoció.

El distingit publicista local que firma amb el pseudònim de Dr. Claret acaba de declarar que va deixar d'esser catalanista; i com que explica aquest fet en termes que podrien originar alguna desviació, ens creiem obligats a dir-hi la nostra amb correcció pró amb tota la fermesa de nostres conviccions.

El Dr. Claret declara que va ferse catalanista en el període de apostolat que tenia sa genuïna representació en la Unió Catalanista; que la seva *vocació* de catalanista venia de dues forces: el propi sentiment de català i de la fé en la existència de una *ànima catalana*; que deixá d'esser catalanista quan les passions dels homes, les qüestions prèvies i la impaciència d'alguns per a convertir l'Apostolat en Política avans d'hora,

entelaren la puresa d'aquell Ideal; i finalment que creient que la Solidaritat sigué el fracàs del Catalanisme, tingué dubtes sobre la eficàcia de les noves orientacions d'aquest i fins sobre la verdadera naturalesa de l'ànima catalana.

Obligats, per raons de espai, a extreure lo que a nostre juí es la síntesi de les declaracions del Dr. Claret, formularem nostre lleal comentari.

Primerament. No volem judicar el cas del Dr. Claret en lo que te de personal car considerem sagrat el terreny purament individual. Sols ens permetem observar que tal volta en altre medi local del que hem viscut potser el procés de la descatalanisació del Dr. Claret no s'hauria produït o hauria tingut distint desenllàs. Es aquesta una opinió personal nostra que apuntem amb totes les salvetats i respectes.

Lo que volem recullir es lo que, relacionat amb el cas del Dr. Claret, es de domini i interès públic.

¿Es un fet positiu que el Catalanisme hagi fracassat? ¿Es cert que la puresa de l'Ideal estigui entelada? ¿Ha estat perjudicial la Política catalanista?

Resoltament: ni una cosa ni altra te efectiva realitat.

Contrariament, mai el Catalanisme havia estat tan solidament situat com ara, ni mai havia estat tan pura com avui l'idealitat de l'ànima catalana. Ens referim, concretament, a l'època del renaixement català.

Proves: mercés a la Política catalanista que s'ha utilitzat no com a fi, sinó com a medi simultanejant-la amb l'Apostolat-que continuen

QUESTIONS MUNICIPALS

AIGUES DE SANT ROC

exercint imcontables organismes catalanistes-, s'ha conseguit una gran part de la lliberació de Catalunya del caciquisme. Tinguis en compte que el caciquisme constitueix la força més poderosa del centralisme detentador de nostres reivindicacions nacionalistes.

Mercés a la Política catalanista, no dissonant sinó combinada amb l'Apostolat, s'ha conseguit la formidable obra estatista d'en Prat de la Riba, reconstituidora de totes nostres valors de civilització, incorporadora de Catalunya a les més vives disciplines científiques, artístiques i econòmiques.

Es ara que el mon s'enterra-en català, per mitjà de les publicacions del Institut d'Estudis Catalans-que nostra Catalunya existeix amb ànima i cos.

Mercés a la Política catalanista, posseix Catalunya una abundant selecció de professionals en moltes especialitats que poden treballar *practicament* en preparar la ascensió i utilització de les generacions futures.

Mercés a la Política catalanista, Catalunya té avui un organisme que permet passar per sobre de la artificiosa divisió administrativa i unir l'esforç de totes les terres catalanes en un orgue de govern: la Mancomunitat.

¿En la època sentimental, a que aludeix el Dr. Claret, podíem suposar que Catalunya es trovés ara en el període de desenrotll de ses energies en que venturosament progressa cada dia?

¿No es més solidament rediviva la estructura actual de l'ànima i el cos de Catalunya que no havia estat desde son redreçament?

Ficxis el Dr. Claret en els homes representatius de totes les branques de l'activitat catalana. ¿No son tots catalanistes? ¿no es l'ideal català l'esperó que'ls impulsa? ¿no posen per sobre de tot, son amor a Catalunya? ¿no s'agrupen en forta abraçada sempre que's tracta de glorificar a Catalunya ó defensarla de sos enemics?

Desenganyis el Dr. Claret, a un català per a servir un ideal, per a treballar per a qualsevol obra, per a consagrar-se al culte de la Ciutat, per a incorporar-se a la civilització humana, no li fa cap nosa el ser i el dir-se catalanista: contrariament aquesta qualitat li es penyora de acert i d'eficacia.

RAFEL MUNTANER.

Tractarem avui de les mines protectores del pas del aigua de St. Roc, i de les fonts i repartidors de la ciutat.

Ja tenim dit que les mines son defectuoses baix molts conceptes, quals se poden dividir en dos grups: defectes de construcció i defectes de higiene.

Per lo que's refereix als defectes de construcció, n'hi há prou amb dir, per a convencer's de la seva existencia, que la mina que va des de la deu al pont i molta part de la que passa fins a Morató, están fora del nivell que té 'l manantial, perjudicant en gran manera el cabal d'aigua. Per lo tant, crec que haurien d'estar construïdes a més fondaria per a aixís poguer col·locar els tubos en el sol de les mateixes, quedant en aquesta forma a més baix nivell que'l de l'aigua en son origen. Jamai acceptarem les conduccions en descobert, car per a fer correr l'aigua han de sufrir un desnivell considerable que perjudicaria el nivell natural de la deu. Amb una tuberia capassa per a contenir la quantitat d'aigua baixa, seria suficient per a sostenir-la a mes alt nivell.

Aixís ho feren els fautors del projecte antic, digne d'imitar-se en aquet cas, ja que per tot allà on hi havia mina, instalaren la tuberia en el sol de la mateixa, servint tant sols aquella per a protegir-la de les inclemencies del temps i per a poguer examinar el seu funcionament sempre que fos necessari.

L'estabilitat de l'obra en general, és també deficientíssima. La mina que passa pel camí de Els Desamparats està tan atropellada després de seixanta anys de servei, que, malgrat les reparacions fetes varies vegades, l'aigua continua perdent-se d'una manera lamentable, i en les èpoques de plujes les parets traspuen aigua que cau a barrejar-se amb la de la deu.

En quant als defectes higièncics de que adoleixen les mines, diguem per a que tothom se'n fassi càrrec, que l'aigua passa lliure per elles, sens la protecció de tuberíes que la resguardin de la moltitud d'insectes que'n la mina merodejen, de la pols infecte dels camins, de ossos i altres restes d'animals morts que, o be's troben barrejats amb el llot del fons del rec, o be romanen detinguts a les reixes del colador. No'ns detenim a relatar fets que sortint-ne l'higiene malparada han recentment ocorregut, per respecte i consideració als nombrosos olotins que consumeixen aquesta aigua i perque amb lo dit prou n'hi ha per a que l'Ajuntament emprengui dessegui-

da la reforma, desterrant per un sempre més el vell sistema de conducció.

Parlem ara dels repartidors i fonts públiques que tenim en la ciutat. Els repartidors, aquets aparells construïts en un temps que'ls podien tenir per bastant perfectes, son avui del tot inservibles per lo molt defectuosos, inservitut que ha de ressaltar molt més coneixent els avensos que ha lograt l'industria d'aparells d'aforo. I son defectuosos en primer lloc, perque no reparteixen l'aigua com deurien, puig mentres hi há plumista que te més aigua que la que li pertoca, en canvi altre sofreix el perjudici de no rebre 'n quasi, per l'excessiva que aquell te. Fàcil és de comprendre aquesta anomalia, car havent d'esser constants als set centímetres de plom d'aigua en els repartidors per a que pugui funcionar a una igual pressió en tots els plumers, i no sent possible l'estabilitat del plom per les continuades variacions que'l manantial experimenta, el mes petit moviment altera la regularitat. Aquestes variacions, tenint en comte les distancies i diversitat de calibre que tenen les tuberíes, sempre serán difícils de corretgir tractant-se dels antiqüats aparells que encara avui usem.

Si tractem de les condicions higièniques, amb facilitat veurem que no'n reuneixen cap. Instal·lats en unes hornacines deficientment tancades, els aparells están dintre uns recipients tapats qual una capsa, on s'hi agombola la pols del carrer i una munió d'insectes que van allí en busca de l'humitat que despedeixen. Cal no més visitar algún d'aquets repartidors que no s'hagi obert de temps, per a convencer's de que son uns verdaders dipòsits d'inmundicia. L'Ajuntament, import dels defectes que 'ls repartidors reuneixen, ja n'ha fet desaparèixer alguns; però convé excitar la seva activitat per a que amb la ajuda dels veïns disposi la seva immediata i complerta abolicció.

Per últim en lo que afecta a les fonts públiques que'n la ciutat hi há, breument ne parlarem per la relació que tenen amb els susdits repartidors i pel perjudicial abús que 's fa d'elles. L'aigua que continuament de les fonts raiga, és usada pels hortalsans per a regar; i si bé aixó no sería cap inconvenient en les épocas plujoses en que aquella és més abundant, ho és en temps d'escassetat, sobretot per l'abús que se'ls hi consent. Seques les hortes, cada hu per si dels conreadors procura per tots els medis— inclús establint una vigilancia continua— que quedin obertes durant llarga estona les aixetes de les fonts que donen aigua a les seves hortes; i d'aquesta manera, no sols perjudiquen als veïns en general, sino també als repartidors, car obliguen a descendir el nivell de l'aigua, fent-los perdre els set centímetres de plom. Per

lo mateix, tampoc les fonts haurien de quedar obertes durant la nit, com tot sovint succeeix per negligencia dels empleats i descuit dels veïns mateixos, puix el dia següent els que van a buscar aigua han de fer llarga espera per a poguer obtenir la que necessiten. Aixó és degut a que l'aigua no's precipita amb la força que li ha de donar la pressió del manantial.

Jo, per lo que he dit dels hortalsans, no'ls hi vull pas discutir el dret d'aprofitar els desperdís d'aigua, però si l'abús que d'ell ne fan; i a més, sapigut és que totes les concessions de les fonts son fetes salvant-les sempre de tot perjudici. Si aixís no fos, ens ho imposaria per altra part la suprema raó de pública utilitat.

c. AGUSTI.

Les Institucions Olotines

COMUNICACIÓ DEL SINDICAT D' INICIATIVA D' OLOT

Sr. Director de VIDA OLOTINA.

Distingit senyor nostre: L' amable invitació que eixa il·lustrada Redacció va dirigir al Sindicat, ens ve com l'anell al dit perquè ens dona ocasió de parlar públicament de l'organisme que tenim l'honra de representar, explicant lo que podria ser i lo que és, i sincerant-nos de insinuacions de censura que s'han transparentat no fa gaire temps en la premsa local.

Dels estudis que la Junta del Sindicat porta fets se'n desprén l'evidencia de que nostra institució podria constituir un poderós element productor de riquesa olotina. Si Olot fós una localitat nortamericana, que reunís exactament les mateixes condicions que la nostra, el Sindicat de Iniciativa segurament faria guanyar molts mils duros al comerç i a la propietat, però som en un país on l'aspiració i la técnica comercials son d'horitzó molt limitat, i perxó la missió d'una institució com la nostra no pot passar d'una esfera relativa i modesta.

En concret nostra missió és editar i escampar impresos que donguin a coneixer nostra ciutat i comarca per tot arreu on hi hagi gent que pugui venir a visitar-la. I paralelament a n'aquesta propaganda, per a fomentar la vinguda de forasters, procurar que quan siguin aquí trovin facilitats, comoditats i satisfaccions que 'ls faiguen venir ganes de tornar i de recomanar que vinguin als seus coneguts.

Es podria parlar de aspiracions d'ordre més elevat, però avui com avui segurament sería predicar en desert.

¿Ha fet al Sindicat quelcom de lo que hem dit que era sa missió concreta en relació amb el modo de ser de Olot?

Contestarán aquesta pregunta unes xifres precedides d'una breu explicació.

La propaganda per medi de impresos, per a ésser pràctica, s'ha de fer amb llarga continuïtat i en quantitats grosses. I aixó costa pessetes.

Doncs, amb tot i la propaganda que feu la Junta al constituir-se i amb tot i les caluroses excitacions de la premsa local, el Sindicat consta de 156 socis! que en conjunt donen una recaudació de 182'50 pessetes!

Aquestes xifres, creiem que'ns excusen completament de tota inculpció que pugui ferse'ns. Altrement, hem atés puntual i solícitament a tothom que s'ha dirigit al Sindicat en demanda de informes i referències, com ho proven una cinquantena de comunicacions rebudes i complimentades.

Si Olot vol que'l Sindicat sigui una institució útil, ha de comensar per compendre-la, nutrir-la i proporcionar-li pessetes. Amb pessetes se podria fer alguna cosa amb quasi seguretat de èxit, però sense pessetes no's pot res.

De tots modos, com podria també creure algú que la cosa s'ha perdut per falta d'apetit en nosaltres, estem disposats a cedir nostre lloc a qui es trobi amb voluntat de treballar en l'obra del Sindicat, traspasant-li tots els antecedents que portem recollits i els estudis que hem fet i que, com diem al principi, ens donen la evidència de que la nostra institució, si comptés amb recursos, constituiria un utilíssim instrument productor de riquesa olotina.

Francisco Fontfreda
Secretari general.

TEODOR LLORENTE

Sentint añorances

Llector: Yo soc de Valencia; yo soc d'aquella ciutat exuberant y magnífica, qu'está situá en una planísie de Llevant, chunt a les riberes del Turia amorós, debaix d'un sel lluminós y rialler, mirant a un mar bonansible y seré... Yo he gosat les meues alegríes debaix d'aquells arroppits taronchers floreixents d'asahors olorosos; yo he sentit les meues melancolies, debaix d'aquelles palmeres pensatives, tant elegants, tan esbeltes, tan estilisaes; yo he sommiat les meues quimeres desde les altures deslumbrants d'el Micalét, la torre de tots nostres amors...

Hasta que un dia la vida, m'apartá brusquement d'aquells terrenos tan volguts; el destí me marcá imperiosament atres sendes distintes. Tinguí que resignarme y abandonar-me sense resistència, al asar que presidix el secret de totes les nostres existències.

Y desde entonses he viscút llunt de la meua terra, sense tornar á contemplar aquelles hor-

tes asombroses situaes chunt á les riberes del Turia fecundant; sense tornar á gosar la maravilla d'aquell sel tan blavós de lluminositat segura; sense tornar á sentir el soroll arrullaor d'aquell mar llatí tan bonansible, tan seré... ¡D'aquell mar misteriós, exaltat per la historia y embellit per totes les llichendes!..

Llector: ¿compréns ara q'en esta vesprá madrileña, haixca yo sentit dominát mon espirít, per profundes añorances, per melancolies evocaores?..

Llechint al poeta

...Y com atres moltes vegaes, he buscát el calmant pera les meues inquietúts, en la llectura de nostre poeta. Llechint á Llorente s'experimenta un sentiment íntim de serena emotivitat. Llorente, es el poeta de les amables emocións, de les exquisitas ternures. Sons versos—versos cálits, intensament pasionals—son un desbordament de sentida efusió, de riallera bondat. En les seues estrofes se concreta tota sa devosió per nostra Valencia, ¡el amor de tots els seus amors!..

...Y el llemosí, eixa llengua tan dolça, tan suau, tan íntima,—huf un poc lamentablement desdeñá—renaix triunfalment, en paraules armonioses, espléndides, musicals...

En les poesíes de Llorente, adquirixen un desconegut encant, totes les pasións, totes les inquietuts vibrants, que constituixen el *idealium* del sentiment valenciá. Llorente ha sabút ser la síntesis de totes nostres idealitats; el gran creador de nostre actual renaixement rechiional...

Basta recordar sa llabor com historiaor, reconstruint totes nostres pasaes grandées y bu-sechant en el ánima misteriosa de nostres gloriosos antepasats, en son admirable «Historia de Valencia»; sa llabor com periodista, creant y dirichint molts añs «Las Provincias», eixe benemérit periodic tan valenciá; sa llabor valencia-niste impulsánt y dirichint la actuasió de «Lo Rat Penát» y sent el llas espiritual que unix á Valencia amb atres rechións chermanes,—Catalunya, Provensa, Balears.

Y com complement de sa personalitat insigne, ses versos castellans, y les admirables traduccións d'els mes grands poetes extranchérs...

Pero per damunt de totes estes fasetes de son espirít inquiet, cuant la inspirasió creaora de Llorente se mostra mes íntima, mes cordial mes arrullaora, es en sos prodichosos versos valencians. Recordeu entre atres molts, el cant á «La Mar Mediterranea», soneto maravillós de serenitat clásica; la retosona y delicá «Cansó del Teuladí»; y pera no fer interminable esta enumerasió, fijéuse—millor que en ninguna atra—en eixa poesia maravillosa, dedicá a «La Barra-

ca valensiana. Seues son, estes estrofes sinse-
laes, desbordants de ternura y amor:

Com la gabina de la mar blavosa
Que en la tranquila platja fa son niu,
Com lo nevat colom que'l vol'reposa
Del abre vert en lo brancatge ombriu;
Blanca, polida, sorrissent, bledana,
Casal de humils virtuts y honrats amors,
L'alegre barraqueta valensiana
S'amaga entre les flors.

Llector: ¡Comprends ara, qu'en estes vespraes
madrileñas, de nolstalgies evocaores per la
meia Valencia tan volguda, siga Llorente, en
sos versos de llum, el unic amic bondadós que
fasa companyia cordial á mon esperit ple de año-
ranses?..

Pera acabar...

Estes cuartilles han segut escrites, descuida-
dament, impensadament; sense meditació, sen-
se estudi. Le he volgut volcar en el paper la in-
tima emosió intensa, que yo he sentit esta ves-
prá, llechint á nostre poeta. Perdomeume la ex-
pansió; disculpeu estes febrils incongruencies y
detingau un moment vostra atensió: dediqueu
un record al poeta de Valencia. Dediqueuli un
piadós recort,—vosatros catalans, els seus cher-
máns—que siga com ofrena amorosa, plena de
cordialitat efusiva, á la memoria d'aquell patri-
si benemérit, hui un poc olvidat inchustament.

J. OTS CAPDEQUI.

Ateneo de Madrid-19-6-15.

NOTES D'ART

L' ESCOLA IMPRESSIONISTA.—Sens dubte
estareu enterats del gran moviment pictòric des-
enrotllat el segle passat, a França primer, on se
produí, i després influí en més o menys escala
en tot el món; el nom de l' escola és impressio-
me. Jo vaig a fer-vos una petita ressenya del seu
valor com a escola i dels seus bons ensenya-
ments a la pintura moderna. Molts demanen ¿a
què ve una escola de tan curta duració, que
quasi no més compren una generació de pin-
tors?—Senzillament: lo que tothom ha anome-
nat impressionisme, fou l'esclat d'una tendència
ja iniciada de molts i molts anys. Sinó, fem una
lleugera investigació en sentit retrospectiu.

Els anomenats pintors impressionistes els tro-
vem precedits immediatament per Millet, Corot,
Dougvigny, Delacroix, Doumié i d' una infinitat
de contemporanis d'aquets; fou una tan gran in-
fluencia que produí l'esclat final d' aquesta ten-
dència quasi de segles.

Anant més enrera i passant per alt enllá, tro-

hem a Wattean, Fragonard, Boucher i altres
també encaminats cap an aquesta tendència
sensual del color, si bé menys visible per la di-
ferencia d'esperit de les époques que per la cien-
cia i tècnica pictòriques.

Tots els pintors anomenats fins ara, com po-
deu veure, són francesos. Doncs bé, no s'acaba
dins la tendència d'una nació una escola, sinó,
com en el cas present, de fóra d'ella també tro-
vem senyals de preparació i influencia. En el
Greco, Velázquez i després Goya, on se fa un
cert lligament de la pintura espanyola amb la
francesa, hi trovem, potser, l'origen i la manera
d'esser d'aquesta escola. Goya, encara que d' un
temperament espanyol, com ho proven els seus
caprichos, i educat dins la pintura del seu país,
queda en gran manera influït de França, per a
després influir al gran paisatgista Corot, pare
dels mestres paisatgistes de l'impressionisme.

Aquesta escola se tanca de cop quan se desco-
breix Cezanne.

Encara que en sos principis d'una manera in-
conscient en els mateixos que porten l' evolució,
aquesta va desenrotllant-se i pren forma en una
serie d'escoles, totes dimanants de Cezanne, amb
una pronunciada tendència a un primitivisme
necessari, car ens anàvem a estrellar contra la
materia i el colorisme.

Cezanne, considerat dins l' escola impressio-
nista, assoleix en l'actualitat el més alt lloc dins
l'objectivitat pictòrica. Ens dona una materia de
una tan gran naturalitat, qu'és un camí per a l'
esperit que de mica en mica anava desapare-
guent de la pintura.

Amb el seu anhel de perfecció, obra, dins sa
objectivitat, un camí, per la tendència primiti-
vista actual, però mai imitant-lo ni servint-se de
sos defectes i deformacions per a obtenir un pri-
mitivisme fàcil i exterior, sinó com la lliçó que
reb el nen a l'escola, que l'apren a copia de re-
petir-la, i ve un dia qu'és capaç de dir-ne el sen-
tit, deixant de banda la forma en que l' ha
apresa.

Totes les escoles dimanants d'aquest pintor i
dins aquesta evolució, han anat destilant-se en
un mateix sentit de primitivisme, amb més o
menys bon resultat segons la bona fe dels que
les segueixen.

Deu vulga que el resultat siga un fet definitiu
a casa nostra.

F. VAYREDA.

Opinions agenes

ELS DESCONTENTS

Hi hà per arreu un estol de gent que tot ho critica, tot ho malparla, tot ho troba dolent.

Per ells no hi hà persones dignes ni honorades; per ells no hi hà accions meritories; per ells no hi hà esperits rectes ni tasques nobles, ni empreses altruistes; en un mot: per ells tot és llot, tot és mentida i falsetat.

Reparèu-los bé; la seva llengua o la seva ploma sols destil·len verí.

N'hi hà prou amb que una idea s'exposi, que una empresa's projecti per a que ells ja estiguin cercant raonaments per a combatre-ho.

Raonament no és sinònim de raó ni que a primera vista ho sembli. Raonaments pot dictar-los una intel·ligència desequil·ibrada, i indubtablement que aquestos no conduiran mai a una conclusió exacta, certa i positiva.

Raonaments poden fer-se mitjansant hipòtesis absurdes, sofisticades, ignorades pel qui escolta, i les conclusions podrán semblar certes, mes per poc que's grati la crosta de la certitut, tot seguit n'ixen com d'un aixam les falsetats i'ls sofismes.

D'aquesta ignorancia's valen els descontents per a trobar ressó en les seves diatribes; i si per etzar algú rebut els seus arguments i'ls anorreja, aleshores el seu contrincant pertany també als dolents, als inmorals.

Aprofiten en benefici de la seva agror, tots els fets i circumstancies, una petitesa ells l'agrandeixen, d'una formiga en fan un elefant.

N'hi ha d'altres, que amaguen el seu zel baix un barniç d'apreci, d'amistat; amb aquesta excusa vos retreuen defectes que diuen que teniu, si creient de bona fe les seves observacions, vos sincereu, feu protestes de bon desig, ells continuen escupint-vos verí, endolçat amb rialletes protectores, fent protestes de que vos volen bé.

Si la fe en vosaltres, l'afany, i anhel de millores pel pervindre vos fà pensar en gestes que regoneixeu difícils, pro que'l vostre patriotisme vos mana, vos imposa, vos obliga a que lluiteu i venceu les dificultats, si com a esperó per a la lluita vos serviu del pensament amb el goig de l'empresa, vos diuen optimistes, anèmics de cervell, i si protesteu i demostreu la falsetat del seus acerts, acaben per a dir-vos orgullós i pagat de vos mateix.

Tot aquest estol és la massa més inepte dels habitants de ciutats, són els que menys aptituts tenen per a res, judiquen fets i persones i ells són els únics que mai han demostrat ni memo-

ria, ni intel·ligencia ni voluntat, els francesos en diuen *declassés*, jo'ls diria paràsits socials que xiulen i gaudeixen dels benifets conquerits pels altres, després de les engunies y disgustos quels han donat amb el seu verí.

D'aquestos fugiu-ne, declareu-los-hi'l *boicot* diexeu-los de banda, que son la rêmora del progrés i del pervindre esplendorós que volen i desitgen els bons homes i'ls honorats ciutadans.

Escolteu totes les idees, per utòpiques que vos semblin, estudeu-les i peseu-les; escolteu a qui vos parli de grans fets i projectes grans; sols somnien i concebeixen grans coses les ànimes grans, i d'aquestes és de les que hem d'esperar millores i beneficis.

Mai res de bó han donat els esperits petits i molt menys els que sols combaten, pro que no contribueixen en cap idea ni cap iniciativa.

Defenseu veritats i combatheu erros, pro jamai combatheu per sistema, que aixó ho fan els d'intel·ligencia migrada i de mals sentiments, car envengen fins el talent dels altres.

(De La Veu de Tarragona)

Informació Catalana

A Barcelona, del 5 al 12 del mes present, ha tingut lloc la celebració de la Setmana Municipal, constituïda per el Congrés Municipal i l'Assamblea de Secretaris. Diversos homes públics i tècnics i professors han desenrotllat les matèries previamente anunciades en aquestes columnes, assolint tots ells un èxit corresponent a la valúa dels disertants. Ademés els nombrosos assembleïstes han tingut ocasió de donar-se compte de l'organització i de l'obra portada a cap per les institucions culturals, tècniques i econòmiques de nostra capital catalana.

Gran nombre d'Ajuntaments i Corporacions de Catalunya s'adheriren a la Setmana Municipal, donant més relleu a n' aquesta manifestació pública de l'Escola de Funcionaris d'Administració Local de la que hi há dret a esperar copiosos fruits per la ascensió de nostres corporacions populars.

—Air, dia 14, debí tenir lloc, en el Restaurant del Tibidabo, un gran dinar, organitzat per la Lliga Regionalista de Barcelona, en honor dels senyors D. Lluís Sedó, D. Lluís Ferrer-Vidal, D. Joan Ventosa y Calvell, D. Joan Garriga Massó, D. Pere Rahola, Marqués de Camps i D. Francesc Cambó autor de les conferencies sobre «El Pensament Catalá davant el Conflict Europeu». L'acte prometia ésser una manifestació esplendorosa de adhesió a nostres parlamentaris i al mateix temps un punt de partida de l'acció que aquells junt amb els elements econòmics van a emprendre per a salvar la produc-

ció catalana, i amb ella el pá de nostres obrers, de l'indefensió en que el Govern la deixa amb sa inconcebible passivitat.

—Amb exemplar organització i desbordant entusiasme ha tingut lloc la celebració del Congrés Litúrgic de Montserrat, quin programa complet reproduïrem en nostra última edició.

Reconforta nostre esperit de cristians i catalans la relació que la premsa diària ens ha servit dels actes que constitueixen el Congrés, el primer que té lloc a Espanya en la matèria.

La solemne i sinceríssima adreça de la clerecia catalana a les excitacions Pontificies del restabliment de la Litúrgia com a medi el més eficaç de retrobar el contacte entre el poble fidel i la Església, és motiu de gran satisfacció, com ho és la catalanitat que han respirat tots els actes del Congrés deguda principalment a la franca voluntat dels il·lustres Prelats que en tota ocasió han parlat en català davant l'autoritat del Reverendíssim Nunci de Sa Santetat qui no deixà de congratular-se'n explícitament.

Pot esperar-se abundant fruit d'aquest trascendental Congrés Litúrgic, majorment quedant per a recollir ses ensenyances i trasmetre-les amb continuïtat la excel·lent revista *Vida Cristiana*, orgue plenament autoritzat de les altes dignitats jeràrquiques de l'Església en nostra terra.

Durant el Congrés i amb l'especial benedició i benedicció dels il·lustríssims Prelats ha vist la llum pública l'*Eucologi* preciós i fonamental llibre de devoció on hi ha reproduïts en text llatí i català la Santa Missa, les oracions per a la Confessió i Comunió i totes les altres pròpies del cristià. Es de esperar que l'«Eucologi» substituirà ràpidament els llibres de devoció usats fins ara car els supera a tots per constituir el devocionari oficial de la Església per a ús dels fidels.

—El dia 4 del corrent tingué lloc a Mataró la Consagració Episcopal del nou Bisbe de Gerona Dr. D. Francisco de Paula Más. L'acte revestí excepcional esplendor per les merescudes simpaties de que disfruta el nou Prelat i per el especial relleu que donà a la Consagració Monsenyor Ragonesi, Nunci del Sant Pare a Espanya.

Per al pròxim diumenge, dia 18, s'anuncia la solemne entrada del senyor Bisbe a la Diócesi, i amb tal motiu ens és molt grat elevar nostre testimoni de respectuosa salutació al virtuós i zelosíssim Pastor en el que tot el Bisbat té posades falagueres esperances.

—El dia 30 del mes de Juny la organització de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis comprenia les Oficines Centrals de Barcelona, 12 Sucursals, 24 Caixes aderides, 9 Agències i Delegacions, 32 Mutualitats Escolars i 25 Patronats locals de la Vellesa, o sigui, un total de 103 organismes de es-

talvi i previsió que realitzen la obra social de la Caixa de Pensions a Catalunya i Balears.

Els organismes nous constituïts durant el mes de Juny ascendeixen a 31, o sigui, 3 Caixes aderides, 9 Mutualitats Escolars i 19 Patronats locals de la Vellesa, lo que suposa una poixansa i una intensitat verament notables.

Informació Olotina

Aprofitant l'espai que avui ens deixa lliure una falta quasi absoluta de matèria de informació local, l'esmersarem en discorre sobre qualque observació que s'ens ha fet sobre el modo com atenem aquesta part de nostra Revista.

Hem de confessar que no hem trobat encara una forma de confeccionar la informació olotina que 'ns satisfés plenament. De bon principi ens proposàrem apartar-nos completament del patró usual car sempre ens ha fet un efecte deplorable aquell agombolament de notícies, generalment usat, sense ordre, classificació, ni coherència de cap mena. Això repugnava a nostre esperit ple d'inquietuts de sinceritat i sel·lecció.

Perxó començarem per separar la informació catalana, tan essencial en una publicació de la significació de la nostra, dedicant-li secció expressa i procurant que fos una sobria prò complerta relació dels esdeveniments de caràcter o interès general de nostra Terra.

Aquest procediment si be dona especial significació i coherència a la informació catalana, resta material per la secció de notícies locals, comparant-la amb la dels altres periodics de la localitat que porten la informació tota barrejada.

Respecte a la informació olotina adoptarem de bon començament la resolució de que fos exclusivament de notícies d'interès col·lectiu o públic, i per aquest motiu s'haurà observat que omitem sistemàticament tota notícia de caràcter personal o particular. Això per eliminació dona valor a nostra informació olotina però ens resta matèria publicable.

La classificació amb que separem les notícies de nostra informació, junt amb la deliberada selecció que fem de notícies procurant que sols apareguin les de alguna valor cívica, cultural o social, indubtablement son circumstàncies que apreciarán degudament els lectors de bon gust, però tal volta passarán desapercebudes per el lector distret o acostumat a donar més importància a la quantitat que a la qualitat.

De tots modos, sens perjudici de que ens plauria trobar la forma que satisfés a tothom, preferim entretant seguir les normes que ens hem imposat per

que nostra sinceritat ens hi obliga i perquè nostra aspiració no és precisament la de satisfer simplement la curiositat passatgera i discreta sinó de contribuir encara que modestíssimament i a costa de algun sacrifici, al desvetllament de l'espiritualitat de nostres conciutadans i al millorament de nostres condicions civiques.

REL·LIGIOSA

Demà tindrà lloc, amb la solemnitat de costúm, la celebració de la festivitat de la Mare de Deu del Carme a la que és ja tradicional que s'hi associi gran nombre de fidels de tota la ciutat.

A l'Església del Carme hi haurà el solemne Ofici de costúm, predicant el eloqüent Jesuïta Rvnt. Pare Joaquím Vila que tan bon record deixà en els Exercicis celebrats darrerament per la Associació de Filles de Maria.

En la processó de la tarda portarà la bandera principal nostre bon amic D. Narcís Agustí.

A l'Hospital també se celebrarà la diada de la Verge del Carme amb Ofici i sermó per Mossén Vicens Piera.

MUNICIPAL

Ha sigut presentada a l'Ajuntament una proposició demanant que's recabi dels senyors propietaris de terrenys de Pla de Llacs que's comprometin a no deixar edificar sense jardí davant de les façanes i a no permetre la construcció d'edificis destinats a usos industrials.

Aquesta proposició mereix tota nostra simpatia, per lo que desitjem que trobi la més bona acollida entre les persones que 's troben en situació de fer-la arribar a realitat.

Realment la visió d'aquelles hermoses vies, enquadrades per una gentil faixa de arbustes i flors, resultaria d'una bellesa incomparable i un perpetu monument al bon gust i a la espiritualitat dels propietaris que haguessin fet tan bona obra.

Si els inconvenients d'ordre econòmic fossin de tal importància que impedissin arribar a acord total respecte al particular, seria de desitjar que, quan menys, fos garantida la seguretat de que les vies principals fossin totalment integrades per edificacions amb jardí al davant, en quin cas als que no volguessin de cap manera construir amb aquesta condició els quedaria el recurs de fer-ho en els carrers transversals en els que podrien establir-se botigues i magatzems, però amb exclusió de fàbriques o tallers.

—En poc temps son varies les fonts públiques

que l'Ajuntament ha fet construir en diferents indrets de la ciutat, lo que constitueix una positiva millora per els habitants immediats a dites fonts i una útil demostració pública de lo ben proveïts que en nostra població estém de una excelent aigua com es la de St. Roc.

D'ESPECTACLES

En les societats «Centro Obrero» i «Ateneo Obrero» s'hi han celebrat els balls de costúm, lo propi que en el «Centro Fontanella».

—La Empresa del Teatre Ideal Park ha continuat donant sessions de cinematógraf en el grandios pati anexe a dit teatre, executant en els intermitjos triades sardanes la reputada orquesta «La Principal Olotina».

La concurrencra a dites sessions ha estat nombrosa.

—El Teatre Principal obrí ses portes el dia 4 del corrent amb una funció de cinematógraf i varietats, havent-ne celebrada una altra del mateix genre el diumenge passat.

Dites funcions entenem que foren una equivocació de la Empresa, car no era possible en el curt temps de que disposava preparar convenientment tot lo necessari perquè les projeccions sortíssin amb perfecció.

Además el marc del Principal el creiem poc apropiat per el genre de varietés, majorment en l'època en que estém que sol veure's concorregut per un públic distingit.

Aixís podia observar-ho la Empresa el diumenge passat quan varen retirar-se del saló conegudes famílies de nostra bona societat, sens dupte per molestar-les certes procacitats que 's permeté una cobejadora exessivament desinvolta, lo que d'altra banda originava manifestacions massa estridentes de una part del públic que no distingeix de lloc i concurrencia.

La nova Empresa explotadora del Teatre ha millorat l'aspecte del saló d'espectacles i ha augmentat la il·luminació, demostrant aixís sa bona voluntat.

Demà s'inaugura propiament la temporada d'istiu amb la companyia cómico-dramática dirigida per D. Josep Monteagudo. La obra escullida per el debut és «Los Semidioses» de Frederic Oliver.

Per final de festa se representarà «Solico en el mundo» dels germans Quintero.

VIDA OLOTINA

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Preus de subscripció: OLOT, any 2'50 pessetes.—Fora, any 3'00 pessetes.
Número solt 10 céntims

Anuncis, segons tarifa.

Pagos a la bestreta.

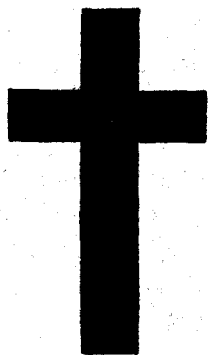
Farmacia i Drogueria

JOAN GARDELUS I FILLS

Agents exclusius per a Olot dels tan recomenats productes de la
Perfumeria Gadalus
i de la
Crema Bella Aurora
i per a la provincia del insuperable
Champagne George Montagne

ANIVERSARI

de la defunció del metje-cirurgiá

DON JOAN DANÉS COLLDECARRERA

que morí cristianament a Olot en 26 Juliol de 1914

— A. C. S. —

Totes les misses que se celebrarán cada mitja hora durant tot el matí del dia 27 dels corrents en l'Església de Nostra Senyora del Tura s'aplicarán en sufragi de la seva ànima; les tres darreres misses serán amb ofertori. La familia del finat suplica i agrairá l'assistencia.

Olot, 15 Juliol de 1915

L'Exm. i Rvdm. Nunci Apostólic, Arquebisbe de Tarragona i Bisbes de Sió, Córdova Solsona, Vich i Seu d'Urgell, concediren 100 i 50 dies d'indulgencia respectivament a tota els seus fidels diocesans per cada acte de pietat en sufragi de l'ànima del difunt.

SERVEIS DE TRANSPORT DE VIATGERS I DE COMUNICACIONS

Ferrocarril d'Olot a Girona		CORREUS	
OLOT. Sortides. 2:32 5:18 11:42 14:38 17:39 (*) Arribades. 8:41 12:08 18:27 20:43 (*) Diumenjes i dies festius: Dilluns, fins Amer.		Sortides. 4:45 11:15 12:30(*) 17:10(*) 21:00(*) 21:45 Arribades. 12:15 12:30 (*) 17:15 18:30(*) 21:00 Dies de treball, de 9:30 a 11:00-de 17:30 a 19:30 Dies festius. de 9:30 a 11:00	
Serveis de Carruatjes i Tartanes		Serveis d'Autos	
Per S. Joan las Abadesas. S.	1:00 9:30	4:00	15:00
De " " " " A.	13:30 22:00	13:00	22:00
Per Figueras. S.	4:00 14:00	6:30	
De " " " " A.	11:30 19:00	4:30	
Per Banyolas. S.	22:15	7:00	15:00
De " " " " A.	17:45	14:45	21:00

CERTIFICATS. Dels estanes. (*) De Sts. Pau. (*) De Camprodón.
 TELÉGRAFOS (VALLS-TOUS) de 7 a 21, diari.
 TELÉFONOS INTERURBÀ: (Bellaire, 6). De 8 a 21
 COMARCAL: (Lorenzana) Servei permanent.

TONI-DIGESTOL BURQUET

RESTAURACIÓ DEL PAIDOR

A base de ferments gastrics al estat natural, gonolobus, condurango, cuassia simaruba, menyanthes trifoliata i chelidonium majus.

Remei excel·lent i comprovat per a curar les dispepsies, siguin o no de origen nerviós, catarros gastrics, pesadesa, botiment, vertics de l'estómac, neurastenia gástrica flatulencias, mal gust i mal olor de la boca. Amb el seu us se obtenen incomparables resultats en tota classe de gastralgies (mal de-paidor) calma ràpidament el dolor perquè ataca les causes del mal. No conté opi, morfina ni cocaina ni medicaments que puguin produir trastorns en l'organisme.

DIPOSIT

Laboratori i Oficina de Farmacia de Antón Bolós i Vayreda, Sant Rafel 28.

FARMACIA I LABORATORI

DANÉS

PLASSA ALFÓNS XII TELEFON XXIII

Despatx de receptes preparades amb tot cuidado — Medicaments moderns d'una puresa absoluta — Herbes medicinals — Especifics nacionals i estrangers — Aigues minerals — Ingestibles — Sueros — Vacuna — Oxigen pur — Articles de goma — Venes de gassa — Faxes ventrals — Braguers — Perfumeria — Análisis — — —

Elixir i polvos dentífrics DANÉS

Grands assortits a preus economics

— de —

LLANES, SEDES i COTONS

Piu Orri

St. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria i Genres de punt

Celler Olotí

Dasseig de Blay (Firál), 52
 (Devant del Teatre)

Casa recomanada per a
 : vins de tota confiança :

Olis, sabons i comestibles de
 : primera qualitat : :